

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1836.

5 Μαρτίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποιήσεις: 1) περί ανοίξεως και εξομαλύνσεως των οδών της πόλεως Ἀθηνῶν. — 2) περί πλειστηριασμοῦ τοῦ βρικίου, ἢ Ἀθηνᾶ, τοῦ πλοιάρχου Σ. Κοτζιά. — 3) περί πλειστηριασμοῦ ἐξ ἐλαιόδένδρων τοῦ Ἰω. Κομηνοῦ. — 4) περί πλειστηριασμοῦ ἡμίσεος ἀλευρομύλου, 4 σρεμμάτων ἀμπέλων τοῦ Α. Σοφianoπούλου. — 5) περί πλειστηριασμοῦ τῶν κτημάτων τοῦ Κώτσου Παναγιώτου. — Ἀναφοραὶ 1) Φωτεινῆς Ἀθανασίου Μπάκου κατὰ τοῦ συζύγου τῆς Ἰω. Μπουρίκη περὶ διαζεύξεως. — 2) τοῦ Κ. Ἀξελῶ Δικηγόρου πληρεξουσίου τῆς Θεωδωρίδας Σταύρου Βρέτα κατοικοῦ Ἰδρας περὶ προικῶς. — Ἐντάλμα περὶ κατασχέσεως τοῦ Παναγιῆ Παπᾶ Ζαφειροπούλου Θεοδώρου Φατακίη Αὐγεροπούλου καὶ Γεωργίου Λιπούρου, κατηγορουμένων ἐπὶ ληστεία.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 2295). (Ἀριθ. πρωτοκ. 118).

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

1)

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 5359 καὶ 6565 Βασιλ. Διαταγὰς οἱ δρόμοι τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν πρέπει νὰ ἀνοιχθοῦν ζυμέτως κατὰ τὸ προσδιορισμένον πλάτος εἰς ὅσα μέρη δὲν ὑπάρχουν κτίρια διὰ τῆς ἀποκονώσεως τῶν τριμμάτων καὶ κατεδαφίσεως τῶν ἐρειπίων παλαιῶν τοίχων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἀπλᾶ γήπεδα διὰ σωρεύσεως λίθων εἰς εἶδος τοίχου (ξηροῦ τοίχου) ἐπὶ τῆς εὐθυγραμμίας.

Προσέτι πρέπει νὰ εξομαλυνθοῦν οἱ κυριώτεροι καὶ οἱ συχναζόμενοι μικρότεροι δρόμοι, δηλ. νὰ πληρωθοῦν μὲ χῶμα τόσον αἰ μερικαὶ τρύπαι, ὅσον τὰ ἐν τῷ μέσῳ τῶν οὐδῶν ἀνώμαλα κοιλώματα, καὶ νὰ διατηρηθοῦν μόνον τὰ τυχὸν ἀναγκαῖα ὀχετεύματα διὰ τὴν ἐκροήν τῶν οὐδάτων.

Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης κτιρίου ἢ οἰκοπέδου εἶναι ὑπόχρεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιχειρημάτων τούτων.

Ἄνισως τινὲς δὲν ἤθελον ἐκτελέσει ἐντὸς τινος προσδιορισμένης προθεσμίας, τας ὁποίας ἡ παροῦσα διαταγὴ τοῖς ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις, ἢ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας θέλει μισθώσει διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐργάτας· τὰ δὲ ἐξοδα δύναται, ἀνάγκης οὐσης, νὰ τὰ συνάξη καὶ διὰ μέσων καταναγκαστικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1836.

Ὁ Γραμματεὺς

ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 37). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 120).

2)

Κατ' αἴτησιν διαφόρων θαλασσοδανειστῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνωτέρας διαταγῆς, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν, ἀπὸ μέρους τοῦ ἐμπορικοῦ τούτου γραφείου τῆς πρεσβείας, τὸ εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως ταύτης εὐρισκόμενον Ἑλληνημπορικὸν πλοῖον βρικόιον ὀνομαζόμενον, Ἀθηνᾶ, τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Σ. Κοτζιά, τόνων 199 ⁴⁹/₉₄, ἀνήκον εἰς τὴν λιμένα τῆς νήσου Αἰγίνης ὑπ' ἀριθ. 19, καὶ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεώς του συναχθησόμενον ποσὸν θέλει ἐναποτεθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο ἄχρι οὗ ἀποφασισθῆ περαιτέρω περὶ τῆς διανομῆς του.

Εἰδοποιούμενοι λοιπὸν ἐγκαίρως, προσκαλοῦνται διὰ τῆς παρουσίας, ὅσοι τυχὸν ἤθελαν ἔχει δικαίωμα ἢ ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος πλοίου, νὰ παραστήσωσιν αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμων ἐπιτρόπων των ἐνταῦθα, τοὺς ἀπαιτούμενους τίτλους των ἐν τάξει τοῦτο δ' ἐντὸς τῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, παρελθούσης τῆς ὁποίας, θέλει γίνεαι ἡ δημομὴ τοῦ ἐκκαθαρισθησομένου ποσοῦ ἐκ τῆς πωλήσεως, ὡς ἀνωτέρω, τοῦ πλοίου, εἰς τοὺς ἄχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης γνωσθέντες θαλασσοδανειστάς ἢ ἄλλως ἀπαιτήσεις ἔχοντας.

Πέρα Κωνσταντίν. τὴν 12 (24) Φεβρουαρίου 1836.

Ὁ προξενος διευθυντῆς τοῦ γραφείου Γ. Μαντζουράνης.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 27). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 115).

3)

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Κυουρίας.

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 965 τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐξ ἐλαιόδενδρα, καίμενα κατὰ τὴν θέσιν Ποταμιᾶ τῆς πεδιάδος Ἄστρου, τοῦ Ἰωάννου Κομηνοῦ δημότου Θυρέας τῆς Κυουρίας, ὀφειλέτου πρὸς

τὸν συνδημότην αὐτοῦ Σπήλιον Οἰκονόμου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 91 ἀποφάσεως τῶν ἐν Τριπόλει Ἐφετῶν, δραχ. 537 καὶ τινῶν λεπτῶν, τὰ ὁποῖα ἐλαιόδενδρα κατασχέθησαν παρὰ τοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Τριπόλει Πρωτοδικῶν Ἰωάννου Παππακυριακοῦ διὰ τῆς ἀπο 9 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐκθέσεώς του, ὡς φαίνεται παρὰ πόδας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ῥηθείσης τοῦ κλητῆρος ἐκθέσεως, ὅπου διορίζεται ἡ τιμὴ αὐτῶν διὰ δραχμ. 570 διὰ τῶν προσληφθέντων ὑπὸ τοῦ κλητῆρος, Δημογέροντος, καὶ ἐκτιμητῶν, ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχεται κατὰ τὴν 26 τοῦ τρέχοντος Φεβρουαρίου, ἔμπροσθεν τῆς ἀγορᾶς Ἄστρους, ἕξω τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Δ. Πρωτοπαπαῶ, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Κυνοῦρίας, καὶ θέλει ἀρκέσει μέχρι τῶν εἰκοσι δύο τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν, καθ' ἣν ἡμέραν θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τὰς 9 ὥρας Π. Μ. καὶ θέλει τελειώσει εἰς τὰς 3 Μ. Μ.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν ὑπερθεματήσαντα τὰ δὲ χρήματα θέλουσι εἶσθαι ἐπὶ χεῖρας μετρητὰ.

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 968 τῆς Πολ. Δικονομίας, ἀντίγραφα τοῦ παρόντος θέλουσι τοιχοκολληθῆναι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Εἰρηνοδικείου Κυνοῦρίας, εἰς τὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς ἑδρας τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας, εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου, εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθρ. 969 θέλει δημοσιεῦθαι τὸ παρὸν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν.

Παραγγέλλεται ὁ κλητὴρ Σταμάτιος Εὐσταθίου, κατὰ τὸ ἀρθρ. 967 τῆς Πολ. Δικονομίας, νὰ κοινοποιήσῃ τὴν τελευταίαν προσδιορισμένην ἡμέραν, τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἐνεργήσῃ τὰ περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως, καὶ τελευταίον τὰ πρὸς βεβαίωσιν αὐτῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 970 τῆς αὐτῆς Δικονομίας.

Ἐν Ἄστρει, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1836.

Ὁ Εἰρηνοδίκης Π. Μαμμακίδης.

Ἐπεταί ἡ ἐκθεσις τοῦ κλητῆρος.

Κατὰ συνέπειαν τὴν ὑπ' ἀριθ. 91 ἀποφάσεως τῶν ἐν Τριπόλει Ἐφετῶν, δημοσιευθείσης τὴν 23 Σεπτεμβρ. 1835 καὶ κατασταθείσης τελεσιδικίου διὰ τοῦ ὑπὸ 7 Νοεμβρ. ἐντάλματος τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ δικοῦ Σπήλιου Οἰκονόμου δημότου Θυρέας τῆς Κυνοῦρίας, σήμερον τὴν 19 Φεβρουαρίου μετέβην εἰς τὸν εἰρημένον Δῆμον παραλαβὼν ἕνα τῶν Δημογέροντων, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἑτέρου, Ἰωάννην Πάσχον, καὶ τοὺς ἐνήλικας μάρτυρας ἀσχέτους συγγενείας κατὰ τὸν Νόμον Ἀναστάσιον Σακελλαρίου καὶ Κωνσταντῖνον Ἀργίτην δημότας Θυρέας, τηρήσας προηγουμένως τὰ ἀπὸ τὰ ἀρθρα 862 ἕως 866 τῆς Πολ. Δικονομίας ὠρισμένα, ἐνήργησα τὴν κατάσχεσιν ἐπὶ παροῦς α τοῦ ἀνω Δημογέροντος καὶ μαρτύρων ἕξ ἐλαιοδένδρων κειμένων κατὰ τὴν θέσιν Ποταμῶν τῆς πεδιάδος Ἄστρους τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἰδιοκτησίας τοῦ ὑποχρεωθέντος διὰ τῆς ἀνω ἀποφάσεως τοῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Δήμου τὰ ἐλαιόδενδρα ταῦτα ἐκτιμήθησαν διὰ τοῦ ἀνω Δημογέροντος καὶ μαρτύρων ἐμπείρων διὰ δραχμ.

570 ἡμέρα δὲ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν κατασχεθέντων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται ἡ τετάρτη ἐβδομάς ἀπὸ σήμερον, ἡμέρα κυριακὴ κατὰ τὰς 22 τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου Γ. Ε., κατὰ τὸ ἀρθρ. 965 τῆς Πολ. Δικονομίας, ἔμπροσθεν τῆς ἀγορᾶς Ἄστρους παρούσα τοῦ Εἰρηνοδίκου Κυνοῦρίας Κ. Π. Μαμμακίδη. Ἡ παρούσα ἐκθεσις ἀναγνωσθεῖσα ὑπεγράφη παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημογέροντος καὶ μαρτύρων, ἀπόντος τοῦ διαδίκου, καὶ ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐν Ἄστρει, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1836.

Οἱ μάρτυρες

Ἀναστάσιος Σακελλαρίου διὰ τοῦ Ζαχαρίας Δημητρίου,

Κωνσταντῖνος Ἀργίτης.

Ὁ Δημογέρων Ἰωάννης Πάσχος.

Ὁ κλητὴρ τῆς περιφερείας τοῦ ἐν Τριπόλει Πρωτοδικείου Ἰωάννης Α. Παππακυριακοῦ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 77). (Ἀριθ. πρωτοκ. 116).

4)

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Κυναίθης.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 965 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἐν τῷ Δήμῳ τῆς κωμοπόλεως Σωποτοῦ εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Κυναίθης, ὁ κατασχεθεὶς παρὰ τοῦ Κλητῆρος Ν. Βαροπούλου ἡμισὺς ἀλευρόμυλος, τεσσάρων σφραγμάτων ἀμπελος τοῦ Α. Σοριανοπούλου χρεώστου πρὸς τὸν Δ. Καρακίζην διὰ Γρόσια 1979 $\frac{2}{10}$ μετὰ τοῦ νομίμου τόκου τὸν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ α' ἀρθροῦ τῆς ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1835 διαιτητικῆς ἀποφάσεως, κηρυχθείσης ἐκτελεστέας παρὰ τοῦ Ἐμποροδικείου Πατρῶν, τῶν ὁποίων κτημάτων ἡ κατάστασις καὶ λοιπὰ περιγράφονται εἰς τὴν εἰς ἀντίγραφον ἐπισυννημμένην ἐκθεσιν τοῦ εἰρημένου Κλητῆρος.

Ὡς πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται διὰ τὸν ἡμισὺν ἀλευρόμυλον καὶ ἀμπελῶνα ἡ ἐκτιμηθεῖσα τιμὴ παρὰ τοῦ Σταθάκη Ζακίρη, καὶ Γιάννου Τερζῆ, προβληθέντων παρὰ τοῦ αὐτοῦ Κλητῆρος, Ἀρχ.μαὶ 1080.

Ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῶν θέλει γενῆ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 690 ἐδαφ. 2. τῆς Πολ. Δικονομίας μετὰ ὀκτὼ ἐβδομάδας ἀπὸ σήμερον, ἴσῃ τὴν 26 καὶ 27 τοῦ ἐρχομένου Ἀπριλίου, δύο ἡμέρας κατὰ σειράν, ὅστις θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τὴν 10 ὥραν Π. Μ. καὶ θέλει διαρκέσει ἕως τὰς 3 Μ. Μ. Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 974 ἀρθροῦ τῆς αὐτῆς Δικονομίας ἡ δὲ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, καὶ ἡ ἀμπελος, ἡμισὺς ἀλευρόμυλος παραδίδονται παραχρῆμα εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα.

Ἡ παρούσα θέλει δημοσιεῦθαι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθρ. 967 τῆς Πολ. Δικονομίας κατὰ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἀρθρ. 967 ἐδαφ. 2 τῆς Πολ. Δικονομίας προθεσμίας. Ὁ δὲ Κλητὴρ Ν. Βαροπούλος παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ ὅσα

δικηγόρουσι τὰ ἄρθρα 967 καὶ 969. τῆς Πολ. Δικονομίας, καὶ ἀντίγραφα τῆς παρούσης να τοιχοκολληθῶσιν ὅθεν ἀνήκει κατὰ τὸ ἄρθρον 968 τῆς αὐτῆς Δικονομίας.

Ἐν Κωνσταντίνῳ, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1836.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου

Ὁ Δικηγορὸς Πάρεδρος Μιχαὴλ Κούκας.
Ὁ Γραμματεὺς Σταματόπουλος.

(Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 117).

5)

Δυνάμει τοῦ ἄρθ. 965 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κατασχθέντα, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 333 συμβολαιογραφικοῦ ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου, τὰ παρὰ πόδας σημειούμενα κτήματα τοῦ Κυρίου Κώτζου Παναγιώτου Γεωργοῦ, κατοικοῦ Μαρουσίου, χρεώστου πρὸς τὸν Ὀθωμανὸν Τουσοῦνην Καραλῆν διὰ δραχ. 600 ἐκτὸς τῶν γινομένων ἐξόδων ὃ δὲ πλειστηριασμὸς τῶν κτημάτων τούτων θέλει γενῆ, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου 965 §. 1 τῆς εἰρημένης Δικονομίας, μετὰ 4 ἑβδομάδας ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασχέσεως, δηλονότι τὴν 22 τοῦ προηγούμενου Μαρτίου ἡμέραν κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ πλησίον τῆς Καμνικαρέας τῆς πόλεως ταύτης, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κυρίου Διονυσίου Σουρμελῆ· ὃ δὲ πλειστηριασμὸς θέλει διαρκέσει ἕως εἰς τὰς 2 ὥρας Μ. Μ. καὶ θέλει κατακυρωθῆ οὗτος εἰς τὸν ὑπερβηματήσαντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Φεβρουαρίου 1836.

Ὁ κλητὴρ Ἰω. Νικολαΐδης.

Ἐλθεσις κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν 21 Φεβρουαρίου τοῦ 1836 ἔτους, ἡμέραν ἕκτην τῆς ἑβδομάδος, κατὰ τὴν 2 ὥραν Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 333 συμβολαιογραφικοῦ ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου τοῦ δημοσίου συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Κ. Πιτάρη, τῆς πληρεξουσιότητος τοῦ δανειστοῦ Κ. Τουσοῦνη Ὀθωμανοῦ κατὰ τὸ 870 ἄρθρ. τῆς Πολιτ. Δικονομίας, καὶ δυνάμει τῶν 954 καὶ 957 ἄρθρ. τῆς εἰρημένης Δικονομίας, ἀφοῦ προηγουμένως ἐφυλάχθησαν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 862 καὶ 866 ὁρισμένα, μετέβην εἰς Μαρούσι χωρίον Ἀττικῆς, καὶ παραλαβὸν τὸν δημογέροντα τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἐπορευθῆμεν μετὰ τῶν κάτωθεν ὑπογεγραμμένων καὶ ἐνηλίκων μαρτύρων πρὸς κατάσχεσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων τοῦ Κ. Κώτζου Παναγιώτου ὅθεν περιγράφονται ὡς ἑκολούθησεν· ἐν ἀμι. ἐλίον κείμενον εἰς θέσιν λεγομένην Σωροῦ στρεμμάτων 2 ἐκτιμώμενον παρὰ τοῦ προσλαμβανομένου δημογέροντος δρ. 400 καὶ συμπλησιζόμενον ἀνατολικῶς ἀπὸ τὸν Ἰω. Πάνον, δυτικῶς ἀπὸ τὴν Παναγιώτεναν Μωραΐτησαν χήραν, μεσημβρινῶς ἀπὸ τὸν Ἰω. Σιμεῶν, ἄρκτικῶς μετὰ ὁδὸν ἐν περιβολακί κείμενον εἰς τὸ χωρίον Μαρούσι, ἐμπεριέχον

ἔσωθεν αὐτοῦ κορομηλέας 6 καὶ ἑλαίας 8, τὸ ὅποιον ἐκτιμῆθη παρὰ τοῦ ἰδίου δημογέροντος δραχ. 300 ἢ τελευταία ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ προσδιορίζεται ἢ τετάρτη ἑβδομάς ἀπὸ σήμερον ὅθεν ὑπογράφεται ἢ παρούσα ἔλθεσις παρὰ τοῦ ὡς ἐκτιμητοῦ προσλαμβανομένου δημογέροντος, τῶν μαρτύρων καὶ παρὰ τῶν διαδίκων.

Ὁ δημογέρον καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὡς ἀγραμμάτου Ἀναγνώστης Λίτζας.

Κόλις Τουφεξῆς σταυροσημειῶ. +

Διὰ τὸν ἀγράμματον Σπύρον Μελαδάτζην Α. Λίτζας ἀπόντων τῶν διαδίκων, τοῖς ἐκοινοποιήθη δὲ μετὰ ταῦτα.

Ὁ κλητὴρ Ἰω. Νικολαΐδης.

(Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 111).

ΑΝΑΡΟΡΑΙ.

1)

Πρὸς τὸ Σ. Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν.

Ἡ ὑποφαινόμενη μητὴρ δυστυχιστάτης δυστυχῆς θυγάτηρ Φωτεινῆ Ἀθανασίου Μπάκου ἀναφερθεῖσα πρὸς ἑπτὰ περίπου μηνῶν πρὸς τὴν Σ. Ἐπισκοπὴν Ἀττικῆς κατὰ τοῦ συζύγου μου Ἰωάννου Μπουρίκη, μὴ θέλουσα διὰ νὰ παρακούσω εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν, ἀλλὰ πεπεισμένη εἰς τὰς προτροπὰς τῆς ἐδέχθητι πάλιν τὸν σύζυγόν μου, ἀφ' οὗ πρῶτον ὑπεσχέθη ἐνώπιόν τῆς, ὅτι δὲν θέλει πλέον κατὰ τὴν συνήθειάν του μετὰ βραδύσει.

Ἀλλὰ δὲν παρήλθε πολὺς καιρὸς καὶ αὐτὸς ἄρχισε πάλιν νὰ ἐπιφέρῃ εἰς ἐμὲ χείρονα τῶν πρώτων δυστυχημάτων. Τὴν 14 ἰσταμένου ἀναίτιως ἐν ᾧ με ἔδεσεν ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, ἐλθοῦσα ἢ δυστυχῆς μητὴρ μου πρὸς βοήθειάν μου, αὐτὸς ὄχι μόνον δὲν ἐσεβάσθη τὴν γραίαν μητέρα μου, ἀλλ' ἔδειρε καὶ αὐτὴν ὄχι ὀλίγον. Περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης δύναται τὸ Σ. Δικαστήριον, ἂν ἀμφιβαλῆ νὰ πληροφρηθῆ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ εὑρεθέντας ξένους μαζόρους καὶ ἀπογείτονας, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἀπὸ τὰ εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσίν μου εὑρισκόμενα ἔγγραφα, ἢτοι μαρτυρικὰ, πράξεις τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ τὰ λοιπὰ· ἀλλὰ τούτων οὕτως ἔχόντων τολμῶ διὰ τῆς παρούσης μου νὰ ἐμφανισθῶ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο βῆμα καὶ νὰ ζητήσω τὴν ἀπ' αὐτοῦ διὰζευξίν μου, ὡς ἀδύνατον τοῦ λοιποῦ νὰ συζήσωμεν, διότι καὶ ὁ ἴδιος θέρων με με λέγει νὰ με χωρίσῃ· ἄλλως, θὰ σὲ σκοτώσω. Δὲν δύναμαι, κύριε δικαστα, ν' ἀναφέρω περυσιατωμένως τὰ ὅσα εἰς τὰς χεῖράς του μήτε τὴν θρησκείαν του φυλάξαντος ἀνθρωπομορφου τούτου θηρίου ὑπέφερα· ἀλλ' ἤδη, ὅτε οἱ νόμοι ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κραταιοῦ Θεοῦ βασιλεύουν, παρουσιάζομαι ἀδιστάκτως εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο βῆμα καὶ ζητῶ ἐπιμόπως παρὰ τῆς δικαιοσύνης τῶν νόμων τὴν ἀπ' αὐτοῦ ὅταν οὕτω διὰζευξίν μου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰουλίου 1835.

Ἡ εὐσεβὴς

Φωτεινῆ Ἀθανασίου Μπάκου.

(Αριθ. έγγραφ. 2689). (Αριθ. πρωτοκ. 114).
2)

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀργολίδος.

Ἡ ἐντολὴ μου συζευχθεῖσα τὸν Σταυρον Βρέτα περὶ τὸ 1833 ἔδωκε πρὸς αὐτὸν καὶ προῖκα κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον ὑπὸ Στ. Α. καθὼς ἐπίσης ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ ὑπὸ Στ. Β. προγαμικίαν δωρεάν· ἀλλ' ἐπειδὴ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἡ κατάστασις αὐτοῦ ἠλαττώθη ἕνεκα τῶν ἐμπορικῶν τευ ἐπιχειρήσεων κατὰ τόσον, ὥστε ἐξετέθη εἰς πλειστηριασμὸν ὅλη ἡ ἀκίνητος καὶ κινητὴ περιουσία αὐτοῦ, καὶ κινδυνεύουσι τὰ περὶ προικὸς δίκαια τῆς ἐντολίδος μου, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν πρέπει νὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 676 τῆς Πολ. Δικονομ. προσόντων πρὸς τήρησιν τῶν τύπων, μολονότι ἡ γυνὴ ἔζη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ὑπὸ προικιακίαν διοίκησιν, καὶ ὄχι ὑπὸ κοινότητα κτημάτων, καθότι ἡ προῖξ σύγκειται ἐκ μετρητῶν καὶ λοιπῶν, καὶ δὲν ἔχουσι χώραν αἱ διατάξεις τοῦ προϋρρηθέντος ἀρθρου.

Λαβοῦσα προσέτι τὴν ὑπὸ Στ. Γ. ἀδειαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅπως ὑπερασπίσῃ τὰ δίκαιά της ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης, παρακατέθεσεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀργολίδος τοὺς καταλόγους τῆς τε προικὸς καὶ προγαμικίας δωρεᾶς αὐτῆς, καὶ ταπεινῶς ἰκετεύει τὸν Πρόεδρον ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν δικαίαν ταύτην προεισαγωγικὴν ἀναφορὰν τῆς διὰ τὸ τέλος τοῦ νὰ διατάξῃ ὅ,τι διακελεύει τὸ ἀρθρ. 677 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Νοεμβρίου 1835.

Ὁ πληρεξούσιος Κ. Ἀξελός.

(Αριθ. έγγραφ. 233). (Αριθ. πρωτοκ. 112).

ΕΝΤΑΛΜΑ

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις Πλημμελειοδίκαις Ἀνακριτῆς.

Ὁ Ἀσημάκης Δημόπουλος, Παναγῆς Παππαζαφειρόπουλος, Θεόδωρος Φατακίενης Λυγερόπουλος καὶ Γεώργιος Μπούρος κατηγοροῦμενοι ἐπὶ ληστεύσει, καὶ ὁ Στάσιος Γεωργακόπουλος καταδικασθεὶς ἐπὶ κλοπῇ ζώων, ἐδραπέτευσαν ἐκ τῆς ἐνταῦθα ἐξεταστικῆς φυλακῆς κατὰ τὴν 21 Φεβρουαρίου 3 ὥραν Μ. Μ. Τ. Ε. κατορθώσαντες διὰ τῆς βίας τὴν ἀπόδρασίν των καὶ τραυματίσαντες τρεῖς στρατιώτας.

Ἐπειδὴ αἱ πρῶται πράξεις, δι' αἷς κατηγοροῦνται, προνοοῦνται ἀπὸ τὰ Κεφ. ΚΒ' καὶ ΚΓ' τοῦ Ποιν. Νόμου, ἡ δὲ παροῦσα ἀπὸ τὸ ἀρθρ. 185 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Διὰ ταῦτα ὁ ἀνακριτῆς λαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 499 ἔγγραφον τοῦ ἐνταῦθα Εἰσαγγελέως,

Ἐντέλλεται

Πρὸς ὅλας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχὰς τὴν κατάσχεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀποδράντων, ὅσα καταρρηθέντων, καὶ τὴν πρὸς τὸ ἀνακριτήριόν τοῦτο ἀποστολὴν των.

Χαρακτηριστικὰ αὐτῶν.

Τοῦ Ἀσημάκη Δημοπούλου πατρὶς καὶ διαμονὴ Πιζαράκι Πατρῶν, ποιμὴν, ἐτῶν 18, κόμη μακρὰ καστανή, ὄμματα καστανά, μύτη καὶ στόμα μικρὰ, μύσταξ ξανθὸς καὶ μικρὸς, ἔνδυμα ἡ φουσανέλα, γλῶσσα ἡ καθομιλουμένη Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Ἀλβανικὴ.

Τοῦ Παναγαγῆ Παππαζαφειροπούλου πατρὶς καὶ διαμονὴ Μαρούσι Κυναίθης, γεωργὸς, ἡλικία 30 ἐτῶν, ἀνάστημα μέτριον, κόμη μακρὰ καὶ καστανή, ὄμματα καστανά, στόμα καὶ μύτη ἀνάλογα, μύσταξ ξανθὸς, ἔνδυμα ἡ φουσανέλα, γλῶσσα ἡ καθομιλουμένη.

Τοῦ Θεοδώρου Φατακίενης Λυγερόπουλου πατρὶς καὶ διαμονὴ Κροῦσι Κυναίθης, ποιμὴν, ἡλικία ἐτῶν 25, ἀνάστημα μέτριον, κόμη καστανή, στόμα μέτριον, ξανθότατος μύσταξ, μύτη ἀνάλογος, ἔνδυμα ἡ φουσανέλα, γλῶσσα ἡ καθομιλουμένη.

Τοῦ Γεωργίου Μπούρου πατρὶς καὶ διαμονὴ Καρούσι Κυναίθης, δημογέρον, ἀνάστημα ὑψηλόν, ἡλικία ἐτῶν 30, κόμη καστανή, ὄμματα γλαυκὰ, στόμα καὶ μύτη ἀνάλογα, ξανθὸς μύσταξ, ἔνδυμα ἡ φουσανέλα, γλῶσσα ἡ καθομιλουμένη.

Τοῦ Στασινοῦ Γεωργακοπούλου πατρὶς καὶ διαμονὴ Πέρσενα τῆς Γαστούνης, γεωργὸς, ἀνάστημα μικρὸν, μαλλία καστανά, ὄμματα καστανά, μύσταξ ὀλίγος καὶ καστανὸς, ἔνδυμα ἡ φουσανέλα, γλῶσσα ἡ καθομιλουμένη.

Αὐτόγραφα τοῦ παρόντος ἐπιμελεία τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέως, νὰ τοιχοκολληθῶσιν εἰς τὰς τελευταίας κατοικίας τῶν δραπετῶν, καὶ εἰς τὸν ἐνταῦθα διὰ τὰς τοιχοκλήσεις προσδιορισμένον τόπον, πρὸς δὲ νὰ δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν.

Ἐν Πάτραις, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1836.

Ὁ ἀνακριτῆς Ε. ΠΓΑΕΣΗΣ.

Ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς Δ. Καράπαυλος.